

Ходорів 1967

Ігор Калинець

Се посвячення пасок, се посвячення передсвіту,
се весільне коловання сонця, яке не добачаєм.
Хлопці зірвали двері дзвіниці і вето місцевої ради —
вдарили на сполох великодніми дзвонами.

Отож не пудьмося спросоння: а що нам буде?
Застановімося ліпше, хто ми і для чого ми.
Чи ми земля, якої давно не любим,
чи дюралюмінієві крила, до яких ще не доросли?

Ми за коловоротом, попрощали нас верби,
що, як наші бабуні, у чорному отченаші.
Вертаючи з танцювальної зали, вимкнули хлопці транзистори
і колоруч церкви поколювали опівночі гагілки.